

חולין קטו

מנין לבשר בחלב שאסור באכילה ובהנאה?

<p>קושי</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. מעשה שבת ליתסרו, דהא תיעבתי לך הוא! <u>תירוץ</u>: כי קדש היא צרכי - היא קדש ואין מעשיה קדש 2. חורש בשור ובחמור, וחוסם פי פרה ודש בה - ליתסרו, דהא תיעבתי לך הוא! <u>תירוץ</u>: השתא, ומה שבת דחמירא - מעשיה מותרים, הני לא כל שכן? 3. כלאי זרעים ליתסרו, דהא תיעבתי לך הוא! <u>תירוץ</u>: מדגלי רחמנא גבי כלאי הכרם: פן תקדש - פן תוקד אש, מכלל דכלאי זרעים שרו <u>קושץ</u>: ואימא: כלאי כרם - אסורין בין באכילה בין בהנאה, כלאי זרעים - באכילה אסירי, בהנאה שרו! <u>תירוץ</u>: איתקוש לכלאי בהמה דכתיב: כפונתק צא תרכיב לצאיס שק צא תזרע לצאיס, מה בהמתך - היוצא ממנה מותרת, אף שדך - היוצא ממנו מותר 4. אותו ואת בנו ליתסרו! <u>תירוץ</u>: מדאסר רחמנא מחוסר זמן לגבוה - מכלל דלהדיוט שרי 5. שילוח הקן ליתסרו! <u>תירוץ</u>: לא אמרה תורה שלח לתקלה 	<p>המקור</p> <p>צא תאכל כל תועבה - כל שתעבתי לך הרי הוא בבל תאכל בהנאה מנין? דאמר ר' אבהו א"ר אלעזר: כל מקום שנאמר צא יאכל צא תאכל צא תאכלו - אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה במשמע, עד שיפרוט לך הכתוב כדרך שפרט לך בנבלה - לגר בנתינה ולעובד כוכבים במכירה</p>	<p>רב אשי</p>														
<p>א"ל רבי יוחנן: כעורה זו ששנה רבי: צא תאכלו - בכשר בחלב הכתוב מדבר, אתה אומר - בכשר בחלב הכתוב מדבר, או אינו אלא באחד מכל האיסורין שבתורה? אמרת: צא ולמד מ"ג מדות שהתורה נדרשת בהן, דבר הלמד מענינו, במה הכתוב מדבר - בשני מינין, אף כאן - בשני מינין? <u>תירוץ</u>: אי מההיא - הוה אמינא: הני מילי - באכילה, אבל בהנאה - לא, קמ"ל.</p>	<p>אז תאכלו מטט נא ופשע נפוש, שאין תלמוד לומר נפוש, מה תלמוד לומר נפוש - לומר לך: יש לך בשול אחר שהוא כזה, ואי זה - זה בשר בחלב</p>	<p>ריש לקיש</p>														
<p style="text-align: center;">צא תאכלו כל נפאה ונא' אמרה תורה - כשתמכרנה, לא תבשלנה ותמכרנה.</p>		<p>דבי רבי אליעזר</p>														
<p style="text-align: center;">צא תפסל זע' כחצב אנוג' פעמים, אחד - לאיסור אכילה, ואחד - לאיסור הנאה, ואחד - לאיסור בשול.</p>		<p>דבי רבי ישמעאל תנא</p>														
<p>מנין לבשר בחלב שאסור - נאמר כאן: כי עי קדוש אתה, ונאמר להלן ואנשי קדש תהיון צי ופסר פספה טרפה צא תאכלו, מה להלן אסור, אף כאן - אסור, ואין לי אלא באכילה, בהנאה מנין? אמרת, ק"ו, ומה ערלה שלא נעבדה בה עבירה - אסורה בהנאה, בשר בחלב שנעבדה בו עבירה - אינו דין שאסור בהנאה! מה לערלה - שכן לא היתה לה שעת הכושר. חמץ בפסח יוכיח - שהיתה לו שעת הכושר - ואסור בהנאה, מה לחמץ בפסח - שכן עגוש כרת! כלאי הכרם יוכיחו - שאין עגוש כרת - ואסור בהנאה. סיכום: אכילה מגזירה שווה, הנאה מקל וחמור</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; margin-top: 10px;"> <thead> <tr> <th>קולא</th> <th>הדין</th> <th>חומרה</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>לא נעבדה בה עבירה</td> <td>אסור בהנאה</td> <td>לא היתה לה שעת הכושר</td> </tr> <tr> <td>היתה לו שעת הכושר</td> <td>אסור בהנאה</td> <td>עגוש כרת</td> </tr> <tr> <td>אין עגוש כרת</td> <td>אסור בהנאה</td> <td></td> </tr> <tr> <td>היתה לו שעת הכושר, אין עגוש כרת</td> <td></td> <td>נעבדה בה עבירה</td> </tr> </tbody> </table>	קולא	הדין	חומרה	לא נעבדה בה עבירה	אסור בהנאה	לא היתה לה שעת הכושר	היתה לו שעת הכושר	אסור בהנאה	עגוש כרת	אין עגוש כרת	אסור בהנאה		היתה לו שעת הכושר, אין עגוש כרת		נעבדה בה עבירה	<p>איסי בן יהודה</p>
קולא	הדין	חומרה														
לא נעבדה בה עבירה	אסור בהנאה	לא היתה לה שעת הכושר														
היתה לו שעת הכושר	אסור בהנאה	עגוש כרת														
אין עגוש כרת	אסור בהנאה															
היתה לו שעת הכושר, אין עגוש כרת		נעבדה בה עבירה														

שאלות/קושיות על דברים שנאמרו :

1. וכלאי בהמה גופייהו מנא לן?
תשובה: מדאסר רחמנא כלאים לגבוה – מכלל דלהדיוט שרי
ויקרא כב: כז שור או-כֶּשֶׁב או-עֵז כִּי יִגְלֹד, וְהָיָה שְׂבָעַת יָמִים תַּחַת אָמוֹ; וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי,
וְהִלָּאָה, יִרְצָה, לְקַבֵּן אִשָּׁה לְהִי
2. ורבי - בהנאה, מנא ליה?
תשובה: נפקא ליה מהכא, נאמר כאן : (דברים י"ד) **כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה יְרֵא** ונאמר להלן :
(דברים כ"ג) **וְאֵל אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּהֵן יִשְׂרָאֵל** מה להלן - בהנאה, אף כאן - בהנאה.
3. קושי על הברייתא של איסי בן יהודה: למה לי גז"ש? לייתי כולה בק"ו מערלה, ומה ערלה
שלא נעבדה בה עבירה - אסורה בין באכילה בין בהנאה, בשר בחלב שנעבדה בו עבירה -
אינו דין שאסור בין באכילה בין בהנאה!
תירוץ: משום דאיכא למימר: חורש בשור ובחמור, וחוסס פי פרה ודש בה יוכיח, שנעבדה
בהם עבירה - ושרו!
עוד קושי על הברייתא של איסי בן יהודה: למה לי למימר כלאי הכרם יוכיחו, לימא:
ערלה תוכיח (שאיין ענוש כרת), וליהדר דינא, וליתי במה הצד!
תירוץ: אמר רב אשי: משום דאיכא למימר, נבלה תוכיח - שאסורה באכילה ומותרת
בהנאה;
דחיית התירוץ: אמר ליה רב מרדכי לרב אשי, הכי אמרינן משמיה דריש לקיש:
כל מה הצד - מגופו פרכינן, מעלמא - לא פרכינן;
שוב הקושי הראשונה עומדת: אי הכי, תיתי במה הצד מערלה וחמץ!
תירוץ: משום דאיכא למיפרך: מה להצד השוה שבהן - שכן גדולי קרקע;
קושי על התירוץ: אי הכי, השתא נמי איכא למיפרך: מה לכלאי הכרם שכן גדולי
קרקע!

תירוץ: א"ל רב מרדכי לרב אשי, הכי אמרינן משמיה דר"ל:

כל מה הצד	פרכינן כל דהו
לא אם אמרת	קל וחומר פרכינן, כל דהו - לא פרכינן
<u>קושי</u> : וליפרוך לכולהו: מה לכולהו שכן גדולי קרקע!	
<u>תירוץ 2</u> : אלא, אמר ליה רב מרדכי לרב אשי, הכי אמרינן משמיה דר"ל:	
חדא מחדא	קולא וחומרא פרכינן, כל דהו - לא פרכינן
חדא מתרתי	אפילו כל דהו - פרכינן
חדא מתלת	אי הדר דינא ואתי במה הצד - פרכינן כל דהו, ואי לא - קולא וחומרא פרכינן, כל דהו - לא פרכינן